

עִידָן וְהַאֲשָׁה

עִידָן רָכַב עַל הַבִּיכָה.
עִידָן רָכַב עַל הַמְדַרְכָּה.
עִידָן לֹא שָׂם לֵב וְנִתְקַע בְּהַאֲשָׁה.
הַאֲשָׁה נִפְלָה עַל הַמְדַרְכָּה.
עִידָן עָזַר לְהַאֲשָׁה וְנָתַן לָהּ יָד.
עִידָן אָמַר: "סְלִיחָה. פָּגַעְתִּי בְּךָ לֹא בְכֻוֹנָה."
הַאֲשָׁה לֹא כָעָסָה עַל עִידָן.
הִיא רַק אָמְרָה: "בִּפְעַם הִבָּאָה שָׂים לֵב."
עִידָן עָנָה: "אֲנִי מַבְטִיחַ לְשָׂים לֵב."

עִידָן

הַאֲשָׁה

הַמְדַרְכָּה

נִתְקַע

נִפְלָה

פָּגַעְתִּי

בְּכֻוֹנָה

סְלִיחָה

כָּעָסָה

חֲתִימוֹת:

קָרָאתִי אֶת הַסְּפּוּר

פְּעָמִים.

כָּל הַכְּבוֹד!